

nligen. Hovedbetragtningen er imidlertid den, at Tillæget her er en saa ringe Del af, hvad vedkommende Embedsmand har at leve af, at man ikke her har det Hensyn at tage, som ellers kan være tilstede med Hensyn til at lade en Del af den gamle Indtægt gjennem Sædberegningen blive stående. — Med Hensyn til Amtmændene paa Færøerne skal jeg ogsaa bede bemærket, at hans Begyndelsesgage nu er 1,600 Rb., men at den efter Lovforslaget er 1,800 Rb., og at der ikke heri foreslaas nogen Nedsættelse. Begyndelsesgagen er altsaa foreslaaet 200 Rb. højere, end den før Dieblisset er, og derigjennem mener jeg, at der ogsaa her er taget fuldstændigt Hensyn til, at Sædberegning for ham bortfalder. Jeg tror ogsaa, man maa lægge Mærke til, at det vist meget sjældent er Tilfældet, at en Embedsmand sidder i 20 Aar som Amtmand paa Færøerne, men gjør han ikke det, bliver denne Nedsættelse i Maximum aldeles betydningløs, thi før at komme op til dette Maximum skal han have været Amtmand paa Færøerne i 20 Aar. Jeg tror jaaledes virkelig ikke, at der er nogen Grund til at klage over dette Forslag. — Jeg finder ingen Anledning til paa dette Trin af Sagen at udtale mig videre. Jeg skal tage al mulig Hensyn til, hvad den høitærede Minister har sagt om § 13, idet jeg hører, at vi kunne have den Fornøielse at vente den høitærede Finanzminister til 3die Behandling, og der vil da blive rig Leilighed for mig til at udtale, hvad jeg maatte have at bemærke med Hensyn til Betænkningen over § 13.

**Effersø:** Den ærede Ordfører sagde for et Dieblis siden, at det Tilfælde ikke let vilde indtræde, at Amtmændene paa Færøerne vilde blive der det højeste Antal Aar, som indkræves før, at han kan få denne Forhøielse af 800 Rb., men er dette Tilfælde, er der jo heller ikke nogen Grund til at nedsætte denne Forhøielse, idet der da ikke er nogen Grund til at frygte for, at Nogen vil komme til at oppebære dette Beløb.

**Ordføreren:** Den ærede Taler har maasse ikke lagt Mærke til, at vi lægge 200

Rb. til strax, og dette tror jeg dog er bedre end 200 Rb. om 20 Aar.

**Justitsministeren:** Jeg skal i det Hele afholde mig fra yderligere Betragtninger, men der er dog et eller to Punkter, hvorom jeg maa sige et Par Ord. Det første Punkt er Bridesløjelille. Jeg skal navnlig her bede overveiet, om det ikke var muligt at stille Forslaget alternativt, idet det vil kunne tænkes, at den Forening, som før Dieblisset finder Sted mellem Bestyrelsen af Bridesløjelille og det almindelige Overtilsyn, ikke veblev. Jeg siger ikke dette, fordi Ministeriet ikke vebblivende haaber at skulle beholde den udmærket kyndige og nidkjære Mand, som har Overtilsynet i denne Stilling, men fordi det kunde tænkes, at der kunde komme saadan Forandring i Bestyrelsen af de andre Straffeanstalter, at han nærmere knyttes til en af disse, medens han iøvrigt blev i sin almindelige Stilling; og da var det ønskeligt, at man ikke var forpligtet til at vente med den nye Ordning, indtil Sagen atter kunde have været forelagt Rigsdagen. Dette finder jeg mig foranlediget til at bemærke efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører bragte denne Mands nuværende Stilling som almindelig Tilsynsmand i Forbindelse med hans nuværende Stilling til Bridesløjelille. Hvad derhos Spørgsmaalet om Bølligens Vedligeholdelse angaar, erkender jeg fuldstændig den almindelige Regels Betydning, men jeg nærer en stærk Tvivl om, at det passer sig ganske her, hvor det ikke er en Gaard eller et helt Hus, som den paagældende Embedsmand har til Bøllig, men enkelte Værelser, som nødvendigtvis maa gives ham i en Indretning som dette store Fængsel. — En Slutningsbemærkning, som jeg ønsker at komme frem med med Hensyn til Maximumslønnen for Land- og Stiftslystici, er den, at disse Mands Embedsforretninger ere saa omfattende, det Arbejde, man fordrer af dem, saa betydeligt, at den Løn, der ydes dem, ikke kan betragtes som en forholdsmeessig ubetydelig Del af deres Indtægter. Ganste vist maa de ogsaa fortsætte deres Praxis, det vilde ikke være ønskeligt,